

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurenčijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренцијски савјет

RJEŠENJE
po Zaključku o pokretanju postupka protiv Vlade Kantona Sarajevo
i KJKP Toplane-Sarajevo

Sarajevo
lipanj, 2018. godine.

Broj: UP – 01-26-2-025-43/17
Sarajevo, 7. lipnja 2018. godine

Konkurencijsko vijeće na temelju članka 25. stavak (1) točka e), članka 42. stavak (1) točka a) i c), članka 48. stavak (1) točka a) i c), a u vezi sa člankom 4. stavak (1) točka b) i e), i člankom 10. stavak (2) točka b) i d) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09), u postupku pokrenutom po Zaključku broj: UP-01-26-2-025-7/17 od 30. studenog 2017. godine, protiv gospodarskog subjekta Kantonalno javno komunalno preduzeće za proizvodnju i distribuciju toplotne energije „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo, Semira Frašte 22, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina radi utvrđivanja postojanja zabranjenog vladajućeg položaja, u smislu članka 10. stavak (2) točka b) i d) Zakona o konkurenciji i protiv Vlade Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića 1, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 4. stavak (1) točka b) i e), na 30. (trideset) sjednici održanoj dana 7. lipnja 2018. godine, donijelo

RJEŠENJE

1. Utvrđuje se da je gospodarski subjekt Kantonalno javno komunalno preduzeće za proizvodnju i distribuciju toplotne energije „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo, Semira Frašte 22, 71 000 Sarajevo, zloupорабio vladajući položaj na tržištu isporuke toplotne energije u Županiji Sarajevo, primjenom odredbi Tarifnog sustava KJKP „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije („Službene novine KS“ broj 34/16) koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika isključenih iz toplifikacijskog sustava, što predstavlja uvjetovanje drugoj strani da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi nemaju veze s predmetom sporazuma, te ograničavanje tržišta na štetu potrošača, sukladno odredbama članka 10. stavak (2) tačke b) i d) Zakona o konkurenciji.
2. Nalaže se gospodarskom subjektu Kantonalno javno komunalno preduzeće za proizvodnju i distribuciju toplotne energije „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo, Semira Frašte 22, 71 000 Sarajevo, slijedeće:
 - u roku od 30 (trideset) dana od dana prijema ovog Rješenja uskladi odredbe Tarifnog sustava KJKP „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije („Službene novine KS“ broj 34/16), koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika isključenih iz toplifikacijskog sustava, na način da prestane sa naplatom istih, te da dostavi dokaze o izvršenju.
3. Izriče se novčana kazna gospodarskom subjektu Kantonalno javno komunalno preduzeće za proizvodnju i distribuciju toplotne energije „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo, Semira Frašte 22, 71 000 Sarajevo, zbog kršenja odredbi iz članka 10. stavak (2) točka b) i d) Zakona o konkurenciji, utvrđene u točki 1. ovog Rješenja, u visini od 54.000 KM (slovima: pedeset i četiri tisuće konvertibilnih maraka), koju je dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od prijema ovog Rješenja.
4. Utvrđuje se da Vlada Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića broj 1, 71000 Sarajevo, donošenjem Odluke o usvajanju tarifnog sistema davatelja usluge KJKP „Toplane-Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo („Službene novine KS“ broj 34/16), u dijelu koji se odnosi na primjenu odredbi Tarifnog sustava KJKP „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije, kojim se vrši naplata fiksnih troškova korisnika isključenih iz toplifikacijskog sustava, počinila zabranjeni sporazum, u smislu članka 4. stavak (1) točke b) i e) Zakona o konkurenciji.

5. Odluka o usvajanju tarifnog sustava davatelja usluge KJKP „Toplane-Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo („Službene novine KS“ broj 34/16), u dijelu koji se odnosi na primjenu odredbi Tarifnog sustava KJKP „Toplane –Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije, kojim se vrši naplata fiksnih troškova korisnika isključenih iz toplifikacijskog sustava, sukladno članku 4. stavak (2) Zakona o konkurenciji je ništava.
6. Nalaže se Vladi Županije Sarajevo, slijedeće:
 - u roku od 60 (šezdeset) dana od dana prijema ovog Rješenja, usvoji izmijenjeni tekst Tarifnog sustava KJKP „Toplane –Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije („Službene novine KS“ broj 34/16), u dijelu koji se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika isključenih iz toplifikacijskog sustava, na način da se prestane sa naplatom istih, te da dostavi dokaze o izvršenju.
7. Izriče se novčana kazna Vladi Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića broj 1, 71000 Sarajevo, zbog kršenja odredbi iz članka 4. stavak (1) točka b) i e) Zakona o konkurenciji, utvrđene u točki 4. ovog Rješenja, u visini od 150.000 KM (slovima: stotinu i pedeset tisuća konvertibilnih maraka), koju je dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od prijema ovog Rješenja.
8. Ukoliko gospodarski subjekt Kantonalno javno komunalno preduzeće za proizvodnju i distribuciju toplotne energije „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo, Semira Frašte 22, 71 000 Sarajevo i Vlada Županije Sarajevo, Reisa Džemaludina Čauševića broj 1, 71000 Sarajevo, ne uplate izrečene novčane kazne iz točke 3. i 6. u ostavljenom roku, ista će se naplatiti prinudnim putem, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.
9. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u „Službenom glasniku BiH“, službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je, dana 13. studenog 2014. godine, na zahtjev gospodarskog subjekta Kantonalno javno komunalno preduzeće za proizvodnju i distribuciju toplotne energije „Toplane – Sarajevo“, Semira Frašte 22, 71000 Sarajevo (u daljem tekstu: KJKP „Toplane - Sarajevo“) izdalo Mišljenje broj: 01-26-7-06-5-I/14 na prijedlog Tarifnog sustava za isporuku toplotne energije toplifikacionog sistema (sa Prilogom 1 – Metodologija obračuna isporučene toplotne energije i Prilogom 2 – Matrica tarifnih modela), koji je usvojen od strane Nadzornog odbora gospodarskog subjekta KJKP „Toplane - Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo dana 28. ožujka 2014. godine, pod brojem: NO-06-01/14).

U mišljenju je navedeno da bi sporne mogle biti odredbe koje obavezuju vlasnike isključenih objekata i korisnika koji imaju ugrađene kalorimetre da plaćaju fiksni dio cijene centralnog grijanja, te da bi iste mogле predstavljati kršenje odredbi Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09) (u daljem tekstu: Zakon), ukoliko je gospodarski subjekt „Toplane - Sarajevo“ u vladajućem položaju, što se ne može utvrditi bez provedbe postupka pred Konkurencijskim vijećem.

Vlada Županije Sarajevo je na 53. sjednici, na prijedlog Nadzornog odbora KJKP „Toplane - Sarajevo“ (Odluke broj: 01-02-02/16 od 25. lipnja 2016. godine), donijela Odluku o usvajanju Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP „Toplane –Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo broj: 02-05-25151-10/16 od 15. kolovoza 2016. godine.

Sukladno članku 3. stavak (1) Tarifnog sustava „Ukupni troškovi proizvedene i isporučene toplotne energije, koji predstavljaju poslovne rashode uvećane za godišnje troškove nabave stalnih sredstava davatelja usluge, se dijele na dva dijela:

- Varijabilni dio troškova grijanja – troškovi energetika, sukladno članku 13. Tarifnog sustava,
- Fiksni dio troškova grijanja – ostali troškovi, sukladno članku 11. Tarifnog sustava.

Stavkom (3) istog članka Tarifnog sustava je utvrđeno da je odnos varijabilnog i fiksног dijela ukupnih troškova proizvedene i isporučene toplotne energije za obračun cijene toplotne energije je 60:40, tako da su i isključeni korisnici i korisnici koji imaju kalorimetre dužni da plaćaju 40% fiksног dijela cijene bez obzira što ne koriste toplotnu energiju, odnosno bez obzira na količinu energije koja se izmjeri kalorimetrom.

Poglavlje IV Tarifnog sustava regulira obračun naknade za vrijeme isključenja korisnika iz centralnog toplifikacijskog sustava, gdje se navodi da je osnov za obračun naknade korisnicima za vrijeme isključenja iz toplifikacijskog sustava korisna površina stambenog/poslovnog prostora ili instalirana snaga isključenog objekta.

Sukladno članku 9. stavak (2) Metodologije obračuna isporučene toplotne energije (Prilog 1. Tarifnog sustava) utvrđeno je da se obračun vrši mjesečno, na način da se osnova za obračun množi sa cijenom za jedinicu priključne snage korigirane faktorom, ovisno od kategorije stambenog/poslovnog prostora/objekta u Matrici tarifnih modela:

1. Stambeni/poslovni prostori u objektu kolektivnog stanovanja;
2. Poslovni prostori u objektima (tržni centri i slično);
3. Stambeni/poslovni prostori u objektima u nizu;
4. Slobodnostojeći objekti (u slučaju rezervacije kapaciteta).

Na vrijednost faktora utiče zakup kapaciteta, neizravno zagrijavanje od susjednih prostorija, direktno i neizravno zagrijavanje od vertikala i razvodne mreže, te gubitak toplotne energije u razvodnoj mreži objekta.

Gospodarski subjekt KJKP „Toplane - Sarajevo“ će dati suglasnost za privremeno isključenje sa sustava centralnog grijanja, ukoliko to tehničke mogućnosti dozvoljavaju odnosno *ako se time ne ugrožava kvalitet toplotne energije, standard i sigurnost drugih korisnika* i ako se time negativno ne utječe na okoliš.

Međutim nakon što KJKP „Toplane - Sarajevo“ ocijene da nema prepreka i odobre isključenje, korisnik će plaćati fiksni dio cijene grijanja (u ovisnosti od vrste objekta i na osnovu toga određene paušalne cijene) gdje KJKP „Toplane – Sarajevo“, između ostalog, kao argumentaciju i opravdanost naplate istih, koriste upravo i razloge koji su gore navedeni kao uvjet za mogućnost isključenja s mreže (troškove neizravnog zagrijavanja od susjednih stanova, gubitka toplote u instalaciji grijanja objekta, povećane troškove u cilju obezbjeđenja kvalitetnog zagrijavanja prostora koji nisu isključeni, a graniče sa isključenim prostorima zbog oduzimanja toplote kroz zidove i sl.).

Konkurenčijsko vijeće Bosne i Hercegovine je dana 29. svibnja 2017. godine pod brojem: 01-26-10-187-1/17 zaprimilo predstavku fizičkog lica (..)*¹ kojim imenovani traži zabranu primjene Tarifnog sustava gospodarskog subjekta KJKP „Toplane - Sarajevo“, te u kome se navodi i sljedeće:

- Da nije korisnik toplifikacijskog sustava gospodarskog subjekta KJKP „Toplane - Sarajevo“ od 1992. godine do danas, niti ima bilo kakav ugovorni odnos sa istim,
- Da je 1993. godine stan granatiran, te da je devastirana i krovna plinska kotlovnica koja se nalazi na istoj adresi kao i stan,
- Da je u siječnju 1999. godine sanirana krovna kotlovnica, ali je imenovani podnio pismeni zahtjev privrednom subjektu KJKP „Toplane - Sarajevo“ za isključenje iz sustava grijanja iz razloga što je stan devastiran i što ima malu mirovinu, te nema mogućnost urednog plaćanja usluge,
- Da je isključen iz toplifikacijskog sustava dana 01. veljače 1999. godine, te da od tada pa do 01. siječnja 2017. godine nije imao nikakav problem sa gospodarskim subjektom KJKP „Toplane - Sarajevo“ kada su počeli da dostavljaju račune za fiksne troškove u iznosu od 40% ukupne cijene grijanja,
- Da je po sanaciji dijela stana odabrao njemu duplo povoljniji energet, plin za koji nije bilo zakonskih ni tehničkih smetnji, jer su u stanu postojale ispravne i ravnopravne instalacije kao što su električne i toplifikacijske,
- Da su toplifikacijske instalacije granatiranjem devastirane, a da je sa gospodarskim subjektom „Sarajevagas“ sklopio ugovor o nesmetanoj isporuci plina,
- Da na taj način nije povrijedio Zakon o komunalnim djelatnostima KS ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 14/16, 43/16, 10/17 i 19/17), jer je stan već imao ugrađenu plinsku instalaciju,

¹ Podaci predstavljaju poslovnu tajnu, u smislu članka 38. Zakona o konkurenčiji

- Da je iz korespondencije sa gospodarskim subjektom KJKP „Toplane - Sarajevo“ vidljivo da su njihovi navodi proizvoljni i netačni, posebno kada se pokušava koristiti tzv. indirektno zagrijavanje preko zajedničkih zidova,
- Da ne postoji dogrijavanje preko stanova ispod niti bočnih stanova, jer niti jedan ne koristi topotnu energiju iz razloga što su svi isključeni sa sustava,
- Da je dobio obavijesti da stan iznad njegovog koristi topotnu energiju, zbog čega mora plaćati 50% fiksnih troškova ukupne cijene grijanja,
- Da svaki građanin, pa i tehnički neobrazovan, zna da toplota ide gore, a ne dolje, što znači da on dogrijava stan iznad, uz napomenu da kod krovnih kotlovnica ne postoji sustav cijevi kroz stanove, te nema takve vrste dogrijavanja, a dogrijavanje kroz armiranu betonsku ploču od 30 cm je nemoguće,
- Da svi stanovi na toj adresi imaju energetsku efikasnost, jer su etažni vlasnici uz pomoć Općine Novi Grad 2016. godine, uredili i utoplili svoj dio fasade na zgradu,
- Da su, obzirom na činjenicu da nema nikakav ugovor i ne koristi usluge gospodarskog subjekta KJKP „Toplane - Sarajevo“, povrijeđena njegova prava po više osnova,
- Da Tarifni sustav gospodarskog subjekta KJKP „Toplane - Sarajevo“ koji se od 01. siječnja 2017. godine primjenjuje putem Uredbe Vlade Županije, krši članak 4. stavak (1) točka e) i članak 10. st. (1) i (2) točka a) i d) Zakona o konkurenciji.

Uz predstavku imenovani je dostavio i korespondenciju sa gospodarskim subjektom KJKP „Toplane - Sarajevo“, kopiju dostavljenih računa, Ugovor o opskrbi prirodnim plinom, te kopiju čeka od mirovine.

Svoj stav po pitanju plaćanja fiksnih troškova je zauzela i Institucija ombudsmena za zaštitu potrošača Bosne i Hercegovine u tekstu koji je dostupan na internet stranici www.ozp.gov.ba (link: <http://www.ozp.gov.ba/dokumenti/PAUSALI.pdf>), u dijelu 4. Zaštita potrošača korisnika toplotne energije, u kojem se posebno navodi sljedeće:

- Da u Instituciju ombudsmena pristiže sve veći broj žalbi potrošača korisnika toplotne energije, a što se posebno odnosi na: a) obvezu korisnika grijanja da nakon isključenja sa sustava centralnog grijanja na osobni zahtjev plaća 30 ili 40% važeće cijene grijanja i b) nemogućnost otkazivanja ove usluge – nepostojanje mogućnosti isključenja korisnika sa sustava grijanja na njegov osobni zahtjev;
- Da da ovakva praksa nije u saglasnosti sa člankom 5. Ustava Republike Srpske, preambulom Ustava Bosne i Hercegovine i Ustava Federacije Bosne i Hercegovine prema kojem se ustavno uređenje Bosne i Hercegovine temelji na tržišnom gospodarstvu, te sa čl. 4., 5. i 244. Zakona o obveznim odnosima kojima se određuje ravnopravnost stranaka u obveznom odnosu, načelo savjesnosti i poštenja u postupanju, kao isticanje bez osnova, te sa definicijom vlasništva sukladno Zakonu o vlasničko – pravnim odnosima FBiH (Službene novine FBiH“, br. 6/98 i 29/03) i Zakonom o stvarnim pravima RS („Službeni glasnik RS“, br. 124/2008, 58/2009, 95/2011 i 60/2015) gdje se pod vlasništvom nad nekretninama smatra između ostalog i sve što je u nekretninu ugrađeno, njoj dograđeno, na njoj nadograđeno ili bilo kako drugačije s njom trajno spojeno i dio je te nekretnine sve dok se od nje ne odvoji;
- Da to što netko snosi redovite troškove poslovanja i što u cilju obavljanja svoje registrirane djelatnosti koristi tuđu imovinu može rezultirati jedino plaćanjem dodatnih troškova poslovanja zbog korištenja tude imovine, a nikako naplaćivanjem te mogućnosti od strane onog koji to omogućuje;
- Da je razumljivo da cijevi moraju prolaziti kroz stanove onih koji ne žele grijanje da bi došle do stanova onih koji to žele, ali to nikako ne smije kolateralnim korisnicima grijanja biti fakturirano, jer oni nisu ti koji su tražili usluge grijanja, nisu je ni ugovorili i to je njihovo pravo prema pozitivnim propisima Bosne i Hercegovine;
- Da svako ima pravo na vlastitu odluku kako će se grijati i koja će mu temperatura biti u stanu uvažavajući prava i interes drugih, jer i ako bi se cijevi koje prolaze kroz nekretninu i smatrale cijevima preduzeća one se ipak nalaze u posjedu vlasnika stana i potпадaju pod zaštitu međunarodnih i domaćih pravnih akata kojima se štiti nepovredivost doma;
- Da su navodi da kupovinom stana vlasnik pristaje na opće uvjete iz ugovora neosnovani i nemaju uporište u naprijed navedenim aktima, a tim se krše i odredbe članka 33. Zakona o zaštiti potrošača („Službeni glasnik BiH“, br. 25/06 i 88/15), koja kaže da je pružanje ekonomskih usluga od općeg interesa u režimu ugovornog odnosa, te se ovdje ne može reći da je riječ o ugovoru po pristupanju ni pristajanju na opće uvjete poslovanja;
- Da je i sam institut posrednog grijanja pravno neodrživ i neutemeljen.

Konkurencijsko vijeće je prema dostupnim podacima je utvrdilo da toplifikacijskim sustavom u Županiji Sarajevo upravljaju sljedeći gospodarski subjekti:

1. „Toplane - Sarajevo“ (131 individualna kotlovnica, od čega su: 44 srednje i veće kotlovnice i 87 krovne kotlovnice, instalirane snage 497 MV angažirana snaga 350,5 MW),
2. „BAGS – Energotehnika“ d.d. Vogošća (kotlovnica u Vogošći koja ima 5 kotlovnih jedinica, tri na ugalj od kojih dvije nisu u funkciji i dvije na mazut, instalirane snage 94 MW angažirana snaga 20 MW)
3. „UNIS – Energetika“ d.o.o. Sarajevo (kotlovnica u Kampusu Univeriteta u Sarajevu, instalirane snage 33,4 MW).

U sljedećoj tablici dan je pregled osnovnih pokazatelja o proizvodnji/isporuci toplotne energije u/iz toplifikacijskog sustava u 2014. godini.

Tablica 1.

Naziv proizvođača (distributera) toplotne energije						Potrošnja
	Električna energija MVWh	Prirodni plin mil Sm³	LUEL litar	Mazut tona	Ugalj tona	
Toplane - Sarajevo	7.969,89	36.609	874.540	1.483,98	0,00	304.759
BAGS Energotehnika	617,25	0,00	0	52,3	3.759,93	11.873
UNIS – Energetika	150,00	0,250	0	0,00	0,00	1.650
UKUPNO:	8.737,14	36.859	874.540	1.536,28	3.759,93	318.282

Izvor: *Analiza distribucije toplotne energije krajnjim potrošačima u Županiji Sarajevo, Projekt EUCOMP, 19.04.2016. godine*

Udjeli pravnih osoba u ukupno isporučenoj toplotnoj energiji iz toplifikacijskog sustava u 2014. godini, su prikazani u Tablici 2.

Tablica 2.

Red br.	Naziv proizvođača (distributera) toplotne energije	Udio u ukupnoj isporučenoj toplotnoj energiji (%)
1.	Toplane - Sarajevo	95,75
2.	BAGS Energotehnika	3,73
3.	UNIS – Energetika	0,52
4.	UKUPNO:	100,00

Izvor: *Analiza distribucije toplotne energije krajnjim potrošačima u Županiji Sarajevo, Projekt EUCOMP, 19.04.2016. godine*

Sukladno članku 9. stavak (1) Zakona, gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udio tog gospodarskog subjekta na mjerodavnom tržištu, udjele koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište.

Sukladno stavku (2) istog članka, pretpostavlja se da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na tržištu roba ili usluga, ako na mjerodavnom tržištu ima udio veći od 40%.

Samo postojanje vladajućeg položaja nije zabranjeno, ali je u skladu sa odredbama članka 10. zabranjena svaka zlouporaba vladajućeg položaja jednog ili više gospodarskih subjekata na mjerodavnom tržištu.

Sukladno članku 10. stavak (2) točka b) Zakona, zabranjena je svaka zlouporaba vladajućeg položaja koja se odnosi na ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača.

Sukladno stavku (2) točka d) istog članka zabranjena je svaka zlouporaba vladajućeg položaja koja se odnosi na zaključivanje sporazume kojima se uvjetuju da druga strana prihvati dodatne obveze koje po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Uvidom u Odluku Nadzornog odbora gospodarskog subjekta KJKP „Toplane – Sarajevo“ o utvrđivanju Tarifnog sustava sa Metodologijom obračuna isporučene toplotne energije broj: 01-02-02/16 od 25. srpnja 2016. godine utvrđeno je da postoji osnovana sumnja, da odredbe koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika koji imaju ugrađene mjerače toplotne energije i odredbe koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova isključenih korisnika, nisu u skladu sa Zakonom, tj. da „Toplane – Sarajevo“ donošenjem navedene Odluke, zlouporabljujući vladajući položaj u smislu članka 10. stavak (2) točke b) i d) Zakona.

Članak 4. stavak (1) točka b) Zakona propisuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekta, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekta (u dalnjem tekstu: sporazumi) koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurenčije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja.

Stavkom (1) točka e) istog članka Zakona utvrđeno je da su zabranjeni i sporazumi koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurenčije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuju da prihvati dodatne obveze koje po prirodi i običajima u trgovini nisu u vezi sa predmetom sporazuma.

Uvidom u Odluku o usvajanju Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo Vlade Kantona Sarajevo broj: 02-05-25151-10/16 od 15. kolovoza 2016. godine, utvrđeno je da postoji osnovana sumnja, da odredbe koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika koji imaju ugrađene mjerače toplotne energije i odredbe koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova isključenih korisnika, nisu u skladu sa Zakonom, tj. da navedeni akti predstavljaju zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točka b) i e) Zakona.

Na temelju analize prikupljene dokumentacije i brojnih prigovora građana Kantona Sarajevo koji su pristizali Konkurencijskom vijeću, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da postoji osnovana sumnja o postojanju ograničavanja, sprečavanja i narušavanja tržišne konkurenčije, te je donijelo Zaključak o pokretanju postupka po službenoj dužnosti, pod brojem: UP – 01-26-2-025-2/17 dana 30. studenog 2017. godine, protiv gospodarskog subjekta KJKP „Toplane – Sarajevo“, radi utvrđivanja postojanja zlouporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) točka b) i d) Zakona o konkurenčiji i Vlade Županije Sarajevo, radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 4. stavak (1) točke b) i e) Zakona o konkurenčiji.

1. Postupak po Zaključku o pokretanju postupka po službenoj dužnosti

Sukladno članku 33. stavak (1) Zakona, Konkurencijsko vijeće je, dana 30. studenog 2017. godine dostavilo predmetni Zaključak na očitovanje strankama protiv kojih je pokrenut postupak, i to Vladi Županije Sarajevo aktom broj: UP-01-26-2-025-6/17 i gospodarskom subjektu KJKP „Toplane – Sarajevo“ aktom broj: UP-01-26-2-025-6/17.

Konkurencijsko vijeće je zaprimio, dana 13. prosinca 2017. godine, podneskom broj: UP-01-26-2-025-8/17, zahtjev Pravobraniteljstva Županije Sarajevo, kao zastupnika po zakonu Vlade Župnije Sarajevo, za produljenjem roka za dostavljanje odgovora na predmetni Zaključak, sukladno odredbama članka 33. stavak (4) Zakona o konkurenčiji.

Također, gospodarski subjekt KJKP „Toplane Sarajevo“ je dostavio zahtjev za produljenjem roka za dostavu odgovora na predmetni Zaključak sukladno odredbi članka 33. stavak (4) Zakona o konkurenčiji, dana 14. prosinca 2017. godine podneskom broj: UP-01-26-2-025-9/17, navodeći u istom da je u pripremi odgovora po zahtjevu Konkurencijskog vijeća, Uprava poduzeća zauzela stav da se ponovo analizira Tarifni sustav,

zatraži stručno mišljenje mjerodavnih subjekta, ispita regulativa u okruženju, a sve s ciljem potvrde ili demantiranja dosadašnje prakse i postupanja u skladu sa zakonom.

Konkurenčijsko vijeće je, ocijenivši da postoje opravdani razlozi za usvajanje naprijed navedenih zahtjeva, Pravobraniteljstvu Županije Sarajevo kao zakonskom zastupniku Vlade Županije Sarajevo i gospodarskom subjektu KJKP „Toplane Sarajevo“, odobrilo produljenje roka za dostavu odgovora na Zaključak za dodatnih 10 (deset) dana (akt broj: UP-01-26-2-025-10/17 i akt broj: UP-05-26-3-030-11/17 od dana 14. prosinca 2017. godine).

Gospodarski subjekt KJKP „Toplane Sarajevo“ je traženi odgovor na Zaključak, dostavio dana 26. prosinca 2017. godine podneskom broj: UP-01-26-2-025-12/17, navodeći ukratko sljedeće:

- Sukladno Zakonu o komunalnim djelatnostima („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 14/16, 43/16, 10/17, 19/17) obveznik plaćanja cijene komunalne usluge za pruženu komunalnu uslugu je vlasnik nekretnine ili korisnik kada je to vlasnik ugovorom ovjerenim od nadležne porezne uprave prenio na korisnika, odnosno upravitelj zgrade, ako je vlasnik, odnosno korisnik nekretnine to pravo prenio na njih;
- Zakonom o stvarnim pravima, također, je uređeno da svaki etažni vlasnik održava pripadajući etažni dio o svome trošku, te snosi sve javne obveze i terete u vezi s vlasništvom tog dijela;
- Sredstva za obavljanje komunalnih djelatnosti osiguravaju se iz cijene za komunalne usluge iz segmenta individualne komunalne potrošnje (u koju spada opskrba toplotnom energijom), a cijena komunalne usluge sadrži sve troškove tekućeg održavanja i funkcioniranja komunalnog sustava na koji se odnosi, te troškove nabave novih stalnih sredstava davatelja komunalne usluge prema članku 37. stavak (2) točka a) i stavku (3) Zakona o komunalnim djelatnostima;
- Sukladno članku 50. Zakona o komunalnim djelatnostima Vlada Županije Sarajevo je donijela izmijenjenu Uredbu o općim uvjetima za proizvodnju, isporuku i korištenje toplotne energije („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 22/16) - u daljem tekstu: Uredba, kojom je u članku 68. odredila da se Tarifni sustav donosi Vlada Županije Sarajevo na prijedlog davatelja usluge;
- Tarifnim sustavom KJKP „Toplane-Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa Metodologijom obračuna isporučene toplotne energije, kojeg je Vlada Županije Sarajevo usvojila Odlukom o usvajanju Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP "Toplane- Sarajevo" d.o.o. Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“ broj 34/16) - u daljem tekstu: Tarifni sistem, su između ostalog, određeni način raspodjele i obračuna ukupnih troškova proizvedene i isporučene toplotne energije, koji se sastoje od varijabilnog i fiksног dijela troškova grijanja;
- Godišnji iznos za priključenu snagu predstavlja fiksni dio troškova grijanja kojim se pokrivaju sljedeći troškovi poslovanja: utrošene sirovine i materijal za investicijsko i tekuće održavanje, troškovi radne snage, troškovi proizvodnih usluga, amortizacija, nematerijalni i ostali troškovi poslovanja i drugi troškovi koje snosi Preduzeće u toku svih dvanaest mjeseci u poslovnoj godini;
- Godišnji iznos za količinu isporučene toplotne energije predstavlja varijabilni dio troškova grijanja i obuhvaća troškove enerenata, koje čine: troškovi gasa, troškovi tečnih i čvrstih goriva, troškovi električne energije, troškovi vode i troškovi ostalih enerenata;
- Iznos za priključnu snagu se obračunava i fakturiše svakog mjeseca i to je 1/12 godišnjeg iznosa za priključenu snagu, a iznos za količinu isporučene toplotne energije se fakturiše kroz 7 mjeseci za sve korisnike koji imaju paušalni način obračuna (najkasnije do 01. siječnja 2020.godine), odnosno na osnovu očitanog stanja na individualnom mjerilu toplotne energije u periodu trajanja sezone grijanja;
- Od 01. siječnja 2020. godine će za sve korisnike na našem toplifikacijskom sustavu biti očitano stanje na individualnom/zajedničkom mjerilu toplotne energije;
- Pri određivanju ukupne cijene toplotne energije, odnosno iznosa naknada za jedinicu isporučene toplotne energije i naknada za jedinicu priključne snage (visine tarifnih stavova), uzimaju se u obzir kalkulativni elementi za izračun, a na osnovu planiranih aktivnosti i s tim povezanih troškova utvrđenih od strane

poduzeća. Ukupna cijene toplotne energije, koja se formira sukladno važećoj legislativi i temeljnim normativima rada, planom proizvodnje toplotne energije i normativom potrošnje energetskih usluga i planom poslovanja za narednu godinu, predstavlja cijenu koja osigurava Poduzeću poslovanje na bazi proste reprodukcije;

- Ukupna cijena toplotne energije predstavlja cijenu koštanja i u istoj nije ukalkulisana marža (razlika u cijeni), a što nije slučaj kod pobjrojanih drugih pravnih lica koja imaju udjele u ukupnoj isporučenoj toplotnoj energiji u Kantonu Sarajevo;
- Odnos varijabilnog i fiksног dijela ukupnih troškova proizvedene i isporučene toplotne energije (60:40), utvrđenje u članku 3. Metodologije obračuna isporučene toplotne energije;
- Zakonom o komunalnim djelatnostima („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 14/16, 43/16, 10/17 i 19/17) propisano je u članku 22. stavak (5), da valjanost kalkulacije i konačan prijedlog visine cijene komunalnih usluga utvrđuje neovisno stručno tijelo Vlade Županije, Grada odnosno općine, a stvarnu cijenu komunalnih usluga određuje i usvaja Vlada Županije, gradsko odnosno općinsko vijeće, u skladu sa nadležnostima iz čl. 7., 8. i 9. ovog zakona;
- Samostalno, a i putem Udruženja poslodavaca komunalne privrede FBiH, KJKP Toplane – Sarajevo, je iniciralo donošenje Zakona o toplotnoj energiji i Zakona o komunalnim djelatnostima, kao i formiranje državnog/entitetskog regulatornog tijela koje bi, kao neovisna institucija, odobravalo tarifne stavove i metodologiju obračuna isporučene toplotne energije, no ova inicijativa nije naišla na podršku nadležnih;
- Utvrđenim Tarifnim sustavom je određen modalitet raspodjele i obračuna ukupnih troškova proizvedene i isporučene toplotne energije (fiksnih i varijabilnih troškova) u tijeku godine na način kako slijedi:
 - Za korisnike u objektima sa zajedničkim mjerilom toplotne energije i bez ugrađenih individualnih mjerila za sve korisnike, kod kojih je osnova za obračun korisna površina stambenog/poslovnog prostora, varijabilni dio troškova grijanja (energetski dio) se fakturira kroz 7 mjeseci, a fiksni dio troškova grijanja (priključna snaga) se fakturira kroz 12 mjeseci, najkasnije do 01. siječnja 2020. godine;
 - Za korisnike sa ugrađenim individualnim mjerilom toplotne energije, kod kojih je osnova za obračun očitano stanje na individualnom mjerilu toplotne energije, varijabilni dio troškova grijanja (energetski dio) se fakturira kroz 7 mjeseci (kada se energija troši), a fiksni dio troškova grijanja (priključna snaga) se fakturira kroz 12 mjeseci.
- Na temelju gore navedenog se može izvući zaključak da nisu samo „isključeni“ korisnici i korisnici koji imaju kalorimetre dužni plaćati 40% fiksног dijela cijene toplotne energije“ već se naknada za jedinicu priključne snage (fiksni dio) fakturira i korisnicima u objektima sa zajedničkim mjerilom toplotne energije i bez ugrađenih individualnih mjerila;
- Ukipanje obveze plaćanja fiksног dijela cijene toplotne energije korisnicima sa ugrađenim individualnim mjerilom toplotne energije, podrazumijevalo bi primjenu različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama za korisnike kod kojih se primjenjuje paušalni način plaćanja, čime bi bili direktno dovođeni u neravnopravan i nepovoljan konkurenčki položaj (članak 10. stavak 2. točka c) Zakona o konkurenciji);
- Također, neprimjenjivanje modaliteta raspodjele ukupnih troškova proizvedene i isporučene toplotne energije (na bazi utvrđenih fiksnih i varijabilnih troškova) i obračuna ukupne cijene toplotne energije (kroz 7 mjeseci/12 mjeseci), bi imalo za posljedicu značajno povećanje ukupne cijene toplotne energije koja bi se obračunavala u toku perioda trajanja sezone grijanja (a najviše 7 mjeseci). Drugim riječima, sredstva za obavljanje ove komunalne djelatnosti koja se obezbjeđuju iz cijene koštanja (bazirane na ukupnim planiranim troškovima proizvedene i isporučene toplotne energije) bi trebala biti raspoređena kroz najviše 7 mjeseci u toku godine, umjesto dosadašnjih 12 mjeseci;
- Odredbe kojima je predviđeno fakturisanje fiksног dijela cijene grijanja svim korisnicima sa ugrađenim individualnim mjerilom toplotne energije ni u kom slučaju ne može predstavljati kršenje odredbi (i zloupotreba vladajućeg položaja) Zakona o konkurenciji. Činjenica postojanja ovakvog uređenja načina

raspodjele i obračuna troškova za isporučenu toplotnu energiju je nesportna, kako u našoj zemlji, tako i u zemljama regije, ali i u zemljama Europske unije sa kojim i usklađujemo našu legislativu:

1. U susjednoj Republici Hrvatskoj se cijena toplotne energije sastoji od cijene za jedinicu priključne snage i cijene za jedinicu isporučene toplotne energije (Metodologija utvrđivanja iznosa tarifnih stavki za distribuciju toplinske energije („Narodne novine RH“, broj 56/14) i Metodologija utvrđivanja iznosa tarifnih stavki za proizvodnju toplinske energije („Narodne novine RH“, broj 56/14). Cijene su regulirane na razini države i shodno Zakonu o tržištu toplinske energije („Narodne novine RH“, broj 80/13 i 14/14) donosi ih Hrvatska energetska regulatoma agencija (HERA) na osnovu stvarnih troškova poslovanja pojedinačno za svakog proizvođača i distributera toplotne energije (npr. Odluka o iznosu tarifnih stavki za distribuciju toplinske energije za centralne toplinske sustave u gradovima Zagreb, Osijek i Sisak - za HEP Toplinearstvo d.o.o. Zagreb („Narodne novine RH“, broj 105/14)).
 2. U Republici Srbiji također cijenu toplotne energije čine cijena za jedinicu priključne snage i cijena za jedinicu isporučene toplotne energije (Uredba o utvrđivanju metodologije za određivanje cijene snabdijevanja za krajnjeg kupca toplotnom energijom („Službeni glasnik RS“, broj 63/15) i Rešenje o davanju saglasnosti na Odluku o izmenama i dopunama odluke o cijenama toplotne energije javnog komunalnog preduzeća "Beogradske elektrane" („Službeni list Grada Beograda“, broj 56/15). Cijene nisu regulirane na razini države, regulirane su na razini općine, grada u kojem posluje proizvođač i distributer toplotne energije na osnovu Uredbe o utvrđivanju metodologije za određivanje cijene snabdijevanja za krajnjeg kupca toplotnom energijom („Službeni glasnik RS“, broj 63/15).
 3. I u Republici Sloveniji se cijena toplotne energije sastoji od cijene za jedinicu priključne snage - fiksni dio i cijene za jedinicu potrošene toplotne energije - varijabilni dio (Akt o metodologiji za oblikovanje cijene topote za daljinsko grijanje 2/17). Cijene su regulirane na razini države i shodno Zakonu o energiji (EZ-1) („Službene novine Republike Slovenije“, broj 17/14 i 81/15) donosi ih Agencija za energiju.
- U državama Zapadne Europe nije moguće izdvajanje iz sustava daljinskog grijanja u objektima kolektivnog stanovanja;
- U Republici Hrvatskoj je Zakonom o tržištu toplinske energije kao izuzetak u članku 45. dozvoljeno izdvajanje iz sustava daljinskog grijanja uz pribavljanje suglasnosti etažnih vlasnika - suvlasnika i pod određenim uvjetima. Korisnik je obavezan plaćati sve troškove osim troškova toplotne energije za svoj stambeni/poslovni prostor;
- U situaciji kada u Bosni i Hercegovini, niti u Federaciji Bosne i Hercegovine, nije bio donesen Zakon o toplotnoj energiji koji bi tretirao mogućnost/nemogućnost isključenja sa sustava centralnog grijanja i obvezu plaćanja/neplaćanja fiksnih troškova nakon isključenja, KJKP Toplane-Sarajevo su kao prelazno rješenje predložile, a Vlada Županije usvojila, načelo da se u objektima kolektivnog stanovanja može udovoljiti zahtjevu korisnika uz prethodno pribavljeni saglasnost svih korisnika i uz uz plaćanje mjesечne naknade u visini fiksnog dijela cijene toplotne energije, praktično princip kao u Republici Hrvatskoj;
- Važećim Tarifnim sustavom je predviđeno da se mjesecna naknada za vrijeme isključenja obračunava korisnicima koji su isključeni zbog dugovanja ili po odobrenom zahtjevu za izdvajanje iz centralnog toplifikacijskog sustava, kao i korisnicima usluge koji su se bez suglasnosti davatelja usluge izdvojili iz centralnog toplifikacijskog sustava, kao i fizičkim/pravnim osobama koji su bez suglasnosti davatelja usluge izvrsili nadogradnju u objektima kolektivnog stanovanja priključenim na centralni toplifikacijski sustav. Obračun se vrši mjesечно, na način da se osnova za obračun množi sa cijenom za jedinicu priključne snage korigirane faktorom, ovisno od kategorije stambenog/poslovnog prostora/objekta u Matrici tarifnih modela:
1. Stambeni/poslovni prostori u objektu kolektivnog stanovanja,
 2. Poslovni prostori u objektima (tržni centri i slično),
 3. Stambeni/poslovni prostori u objektima u nizu,
 4. Slobodnostojeći objekti (u slučaju rezervacije kapaciteta).

- Sukladno čl. 22. izmijenjene Uredbe, isključenje zgrade/građevine, kao cjeline (slobodnostojeći objekti), iz centralnog toplifikacijskog sustava moguće je ukoliko se osigura suglasnost za izdvajanje svih korisnika usluge unutar zgrade/građevine, te prethodna suglasnost davatelja usluge. U tom slučaju, ukoliko korisnici usluge zahtijevaju, ne obračunava se naknada za vrijeme isključenja (u slučaju rezervacije kapaciteta) a poduzeće nema obveza "čuvati" kapacitet za isključenog korisnika, već isti kapacitet može ustupiti novom objektu koji se priključuje na toplifikacijski sustav pripadajuće kotlovnice;
- Kod posebnih etažnih dijelova - stambenih/poslovnih jedinica u sklopu građevine moguće je samo privremeno izdvajanje korisnika, uz osiguranje suglasnosti ostalih korisnika u objektu i davatelja usluge. Onemogućavanje isključenja korisnika u objektu bez suglasnosti ostalih korisnika i davatelja usluge ne predstavlja nikavo ograničavanje na štetu potrošača. Status "privremenog izdvajanja" proizilazi iz drugih akata, kao što su na primjer: **Zakon o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na razini FBIH**, kojim se uređuje plansko upravljanje, korištenje zemljišta i zaštita prostora osigurava se provedbom planskih dokumenata zasnovanim na cjeleovitom pristupu planskom uređenju prostora i na načelima održivog razvoja, **gdje sa privremenim izdvajanjem** može uticati na konstrukciju građevine, namjenu i drugo, odnosno **može doći do promjene uvjeta utvrđenih prethodno izdatom urbanističkom suglasnosti i odobrenjem za građenje, Zakona o stvarnim pravima**, gdje je svaki etažni vlasnik, ovlašten da ne tražeći za to odobrenje od ostalih etažnih vlasnika, **u skladu s građevinskim propisima** o svome trošku izvršiti prepravke u stanu ili drugoj samostalnoj prostoriji, uključujući i promjenu namjene. **Kako izmjene nisu "u skladu s građevinskim propisima", to je neophodno prethodno i osigurati navedene suglasnosti;**
- Objekt kolektivnog stanovanja je termo-tehnička cjelina, te se privremeno izdvojena stambena/poslovna jedinica ne može posmatrati izolirano u odnosu na druge stanove/poslovne prostore u objektu kojima isporučujemo topotnu energiju. Iz tog razloga privremeno izdvojena stambena/poslovna jedinica treba ravnopravno da sudjeluje u raspodjeli fiksnih troškova - troškova poslovanja neophodnih za rad i održavanje sustava (izuzev troškova energeta);
- Na ovaj način dovodimo u isti položaj privremeno izdvojene korisnike i korisnike koji nisu isključeni sa sustava, a kojima se naplata vrši po individualnom mjerilu, i koji u određenom obračunskom periodu ne troše topotnu energiju i kojim se fakturira naknada na ime priključne snage. Cijenimo da bi se, ne obračunavanje naknade za vrijeme isključenja, privremeno izdvojenim korisnicima u objektima kolektivnog stanovanja u kojima je moguća ugradnja individualnih mjerila topotne energije, također moglo smatrati primjenom različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama;
- Budući da je u Bosni i Hercegovini, kao i u nekim državama u regiji (Republika Srbija), u javnosti prisutna polemika o mogućnosti isključenja sa sistema daljinskog grijanja, zatražili smo neovisno stručno mišljenje Strojarskog fakulteta iz Sarajeva koje dostavljamo u prilogu. Ovo stručno mišljenje nedvosmisleno ukazuje na nemogućnost isključenja stambenih/poslovnih prostora sa sustava centralnog grijanja i na ozbiljne implikacije po ostatak objekta i ostale korisnike, i podudara se sa mišljenjem stručne javnosti u zemljama Zapadne Europe;
- Način zagrijavanja stanova u objektima kako kolektivnog, tako i individualnog stanovanja definiran je Regulacijskim planom (sa Zakonskom snagom) svakog pojedinačnog područja. U toku procedure donošena i usvajanje Regulacijskog plana razmatrani su svi činitelji koji utječu na kvalitetu i udobnost stanovanja, kako na predmetnom području, tako i Županiji u cjelini s posebnim naglaskom na ekološke uvjete;
- Prilikom planiranja stanogradnje, kao i u procesu projektiranja objekata i u proceduri pribavljanja potrebnih suglasnosti za izgradnju objekta, obvezno je striktno pridržavanje odredaba Regulacijskog plana;
- Korisnik Avdo Gušić u svom zahtjevu upućenom Konkurencijskom vijeću traži zabranu primjene Tarifnog sustava, obrazlažući da su njegova prava povrijeđena po više osnova, da ne koristi usluge Toplana, niti je povrijedio Zakon o komunalnim djelatnostima, prilikom čega navedeni korisnik nije naveo činjenice bitne za pravilno odlučivanje. Istina je da je krovna kotlovnica koja zagrijava objekat u

ul. Esada Pašalića, br. 7, pa i predmetni stan rekonstruirana 1999. godine i od tada nesmetano proizvodi toplotnu energiju. Gosp. Avdo Gušić je dobio saglasnost za privremeno isključenje iz razloga što je stan devastiran. U skladu sa člankom 34. Odluke o općim uslovima za proizvodnju, isporuku i korištenje toplotne energije (Službene novine grada Sarajeva broj 29/82) koja je preuzeta člankom 27. Zakona o ministarstvima Kantona (Službene novine Kantona Sarajevo br. 10/96) i koja je tada bila na snazi, imenovani je bio obvezan da, po dovođenju instalacija grijanja u stanje za korištenje, nastavi sa preuzimanjem toplotne energije;

- Objekat u kojem se nalazi stan podnositelja zahtjeva projektiran je, izведен i dobio je uporabnu dozvolu kojom se podrazumjeva da se stanovi zagrijavaju putem sustava daljinskog grijanja, tj. iz krovne kotlovnice (u vlasništvu KJKP Toplane-Sarajevo), a priprema tople potrošne vode se osigurava putem plinskih bojlera. Svako odstupanje od projektiranog stanja dovodi do narušavanja funkcije svakog pojedinog segmenta u objektu, što ima i negativne posljedice na uvjete boravka i rada u kompletnom objektu;
- "Miješanje" centralnog načina zagrijavanja stanova (u objektima u kojima je Regulacijskim planom predviđen takav način zagrijavanja) i zagrijavanja stanova individualnim načinom zagrijavanja, dovodi do narušavanja sustava, što za posljedicu ima neadekvatno zagrijavanje kako pojedinačnih stanova, tako i objekta u cjelini, a također i negativan uticaj na okoliš (povećana emisija štetnih plinova);
- Komunalne djelatnosti, u koje spada usluga isporuke toplotne energije su od javnog interesa, što podrazumijeva zadovoljavanje onih potreba urbanog civilizacijskog društva koje su nerazdvojiv uvjet života i rada građana; Ustavom je zagarantirano pravo izbora mesta stanovanja. Pravo čovjeka je da bira da živi u:
 1. *individualnom stambenom objektu (individualna kuća) kojeg sam gradi i regulira sve što mu je potrebno za život u takvom objektu i da ga priključuje na komunalnu infrastrukturu koja mu je na raspolaganju, a sve u skladu sa zakonom,*
 2. *objektu kolektivnog stanovanja (stambenoj zgradi) koja ima individualno za svaki stan projektiran i izgrađen sustav za zagrijavanja stanova (individualna loženja sa dimnjacima, centralna grijanja sa individualnim izvorom na čvrsto gorivo, struju, plin i sl.),*
 3. *objektu kolektivnog stanovanja (stambenoj zgradi) koja je projektirana i izgrađena sa centralnim sustavom povezanim na daljinski sustav grijanja,*
 4. *objektu kolektivnog stanovanja (stambenoj zgradi) sa projektiranim i izgrađenim sustavom centralnog grijanja sa vlastitom kotlovnicom koju povjeravaju nekom tijelu ili osobi na upravljanje.*
- U ovisnosti od izbora proističu i određene obveze u pogledu ispunjavanja općih uvjeta za normalan život u takvim objektima uz poštivanje prava svih drugih koji žive u takvim objektima i poštivajući propisane uvjete od strane lokalne zajednice u čijoj je to nadležnosti;
- Onaj ko odabere da živi u objektu kolektivnog stanovanja koji je projektiran i izgrađen tako što je spojen na centralni daljinski sustav grijanja koji je i izgrađen zbog takvih objekata je to učinio samostalno tj. sam je to odabrao, nije u mogućnosti da u dijelu zgrade gradi individualni sustav grijanja (alternativno rješenje) jer odmah ugrožava i remeti centralni sistem, ugrožava ostale korisnike i narušava i sigurnost zgrade, a u nekim slučajevima o izboru vrste grijanja nanosi štetu ostalim korisnicima i okolišu. U zgradama kolektivnog stanovanja svi potrošači se moraju ponašati u skladu sa pozitivnim zakonskim rješenjima za uvjete kolektivnog stanovanja;
- Prilikom useljenja/kupovine stana, korisnik/vlasnik stana je upoznat sa činjenicom na koji način je regulirano pitanje zagrijavanja objekta, ako se radi o objektu sa postrojenjima uvezanim u sustav centralnog grijanja, korisnici su pristupili ugovoru. Od perioda formiranja poduzeća za proizvodnju i isporuku toplotne energije radilo se o ugovoru koji je prema odredbama tada važeće Odluke o općim uvjetima za proizvodnju, isporuku i korištenje toplotne energije („Službene novine Grada Sarajeva“ broj 29/82), zaključen između isporučitelja toplotne energije i zajednice stanovanja koja je upravljala stanovima i zgradama društvenog fonda i vršila njihovo održavanje;

- Dakle, radi se o ugovornom odnosu "po pristupu", zaključenom po osnovu učinjene generalne i permanentne ponude, pa je nakon njenog prihvatanja (adhezije) zaključen istovrsni ugovor sa neograničenim brojem osoba u obliku objavljenih općih uvjeta poslovanja, sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima;
- Činjenica je da su korisnici otkupili stanove tj. da je došlo do promjene u vlasništvu stana i stjecanja tog prava na strani korisnika, ta pravna promjena nije dovela do prestanka adhezionog ugovora niti njegovog raskida;
- Vlasništvo određenog posebnog dijela nekretnine ovlašćuje etažnog vlasnika, da taj poseban dio nekretnine isključivo koristi i raspolaze s njim, a na zajedničkim dijelovima nekretnine ima pravo suvlasništva. U zajedničke dijelove nekretnine spadaju prema Zakonu o upravljanju zgradom i instalacije centralnog grijanja. Sukladno Zakonu o stvarnim pravima, prilikom promjena u svom stanu etažni vlasnik ne smije prouzročiti povredu interesa ostalih etažnih vlasnika, a naročito ne smije prouzročiti opasnost za sigurnost osoba, zgrade ili drugih stvari. Naime, svi stanovi se nalaze u urbanistički definiranom objektu, te je upitno kako bi se zadovoljili uvjeti primjene nekog drugog vida grijanja (nedostatak dimnjaka i spremišta za smještaj čvrstog i tečnog goriva, nedostatak dimnjaka i distributivne mreže za grijanje na plin, ugrožavanje elektroinstalacija koja nije izvedena za potrebe grijanja i sl.), u objektima gdje je projektom predviđeno grijanje putem centralnog zagrijavanja;
- Zbog navedenog privredni subjekt KJKP „Toplane-Sarajevo“ smatra pravno, tako i tehnički neutemeljenim stav Institucije ombudsmena kojim se ukazuje na pravo vlasnika stana da naplaćuje od davatelja komunalne usluge što medij kroz instalacije prolaze kroz stan koji je njegova imovina ili pravo da svako odlučuje kako će se grijati, kao i konstatacija da je institut posrednog grijanja neodrživ i pravno neutemeljen.

Uz dostavljeni odgovor na Zaključak o pokretanju postupka, gospodarski subjekt KJKP „Toplane Sarajevo“, dostavio je i presudu Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 65 0 P 209001 13 Rev od dana 30. prosinca 2014. godine i Mišljenje o načinu obračuna toplotne energije KJKP „Toplane Sarajevo“, broj: 06-VI-4585/17 od dana 18. prosinca 2017. godine.

Pravobranilaštvo Županije Sarajevo, dostavilo je odgovor Vlade Županije Sarajevo, na Zaključak o pokretanju postupka, dana 29. prosinca 2017. godine, pod brojem: UP-01-26-2-025-13/17, navodeći sljedeće:

- Da se izjašnjavajući na Zaključak u dijelu izreke pod točkom 2. isti u cijelosti osporava;
- Da ne postoji sporazum u smislu Zakona o konkurenciji koji je zaključila Vlada Županije Sarajevo, te da Vlada Županije Sarajevo nije subjekt koji u smislu odredbi čl. 2. Zakona o konkurenciji sudjeluje na tržištu, niti je u konkretnom slučaju Vlada Županije Sarajevo imala učešća u djelovanju sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišne konkurenčije na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine, niti na značajnom dijelu tržišta;
- Smisao odredbi Zakona o konkurenciji kojim se sprječava i sankcionira sklapanje zabranjenih sporazuma je onemogućavanje sudionika na tržištu koji su konkurenti, da udruživanjem i sklapanjem takvih sporazuma narušavaju tržišnu konkurenčiju, što u konkretnom nije slučaj;
- Prema Obrazloženju Zaključka, Vlada Županije Sarajevo je na 53. sjednici, na prijedlog Nadzornog odbora KJKP Toplane Sarajevo (Odluke br. 01-02-02/16 od 25. srpnja 2016. godine) donijela Odluku o usvajanju Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP Toplane Sarajevo br. 02-05-25151-10/16 od 15.08.2016. (dalje: Odluka);
- Da ovakve odluke Vlada Županije Sarajevo donosi u okviru svojih ustavnih i zakonskih nadležnosti, te kao takva ne predstavlja ekonomsku aktivnost, odnosno Odluka Vlade Županije Sarajevo donesena je na osnovu čl. 26. i čl. 28., stav (2) Zakona o Vladi Županije Sarajevo;
- Prema čl. 26. i čl. 28., stav (2) Zakona o Vladi Županije Sarajevo, kojim su regulirani akti Vlade Županije Sarajevo koje u ostvarivanju svojih nadležnosti utvrđenih Ustavom donosi u obliku uredbe, odluke, rješenja i zaključka, Odlukom se uređuju pojedina pitanja ili propisuju mjere Vlade Županije,

daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela ili organizacija i odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne odlučuje uredbom;

- Vlada Županije Sarajevo je u okviru nadležnosti predviđenih Ustavom Županije Sarajevo donijela Odluku na osnovu Zakona o komunalnim djelatnostima, prema kojem u okviru tih nadležnosti kao djelatnost od javnog interesa spada opskrba toplotnom energijom;
- Vlada Županije Sarajevo je u okviru svojih prvenstveno ustavnih, a i zakonskih ovlasti donijela Odluku, koja se ni pod kojim uvjetima ne može smatrati gospodarskom djelatnošću, pa ovdje ne postoje elementi koji bi ukazivali na činjenicu zaključenog zabranjenog sporazuma, odnosno sudionika koji se mogu legitimirati u smislu Zakona o konkurenciji kao osobe na koja se Zakon o konkurenciji može primijeniti;
- Kod činjenice da je Vlada Županije Sarajevo vršila svoje javne ovlasti, u okviru svojih nadležnosti, pozivamo se i na odluku – Rješenje Konkurenčijskog Vijeća Bosne i Hercegovine broj: 05-26-3-025-40-II/16 od 07.06.2017., iz čijeg sadržaja... "... Konkurenčijsko vijeće utvrdilo kako Vlada KS, ne obavlja gospodarsku djelatnost, ne sudjeluje u proizvodnji i/ili prometu roba, odnosno pružanju usluga, time ni posredno ni neposredno ne sudjeluje na tržištu zbog čega se isti ne može smatrati „gospodarskim subjektom“ u smislu članka 2. Zakona o konkurenciji. Obzirom da Konkurenčijsko vijeće u svrhu ocjene datog slučaja, a u skladu sa čl. 43. stav (7) Zakona može koristiti sudsakom praksom Europskog suda pravde i odlukama Europske komisije, ovakav stav su zauzela i navedena tijela."
- Gospodarski subjekt KJKP „Toplane-Sarajevo“ je gospodarsko društvo koje egzistira od 1977. godine kao javno komunalno poduzeće, nad kojim je nadležnost Županije Sarajevo uspostavljena tako što je na osnovu čl. 4 i 26, stavak (1) Zakona o Vladi Županije Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 7/96, 10/96, 20/98 i 04/01) i članka 2., stavak (2) Zakona o upravljanju gospodarskim društvima u nadležnosti Županije Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 8/01), Vlada Županije Sarajevo, na 55. sjednici održanoj 15. lipnja 2001. godine, donijela Odluku o utvrđivanju liste gospodarskih društava kojima upravlja ili u čijem upravljanju sudjeluje Županija („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 15/01), te je 2005. godine donesena Odluka o usklajivanju statusa Kantonalnog javnog komunalnog preduzeća za proizvodnju i distribuciju toplotne energije Toplane Sarajevo sa Zakonom o javnim preduzećima u Federaciji Bosne i Hercegovine (Službene novine Kantona Sarajevo, broj 30/05).
- Vlada Županije Sarajevo predstavlja izvršnu vlast Županije Sarajevo, koji je sa KJKP Toplane Sarajevo povezan kapitalom, što ide u prilog stavu da između tako povezanih subjekata ne može postojati zabranjeni sporazum u smislu konkurencije, te se smatra da nema osnova za pokretanje postupka protiv Vlade Kantona Sarajevo jer se radi o organu izvršne vlasti koji je u okviru svojih ustavnih i zakonskih nadležnosti donio Odluku, pa se u smislu Zakona o konkurenciji Vlada Županije Sarajevo ne može smatrati subjektom koji sudjeluje na tržištu;
- Osnov za ovakav stav nalazi se i u odluci Konkurenčijskog Vijeća Bosne i Hercegovine – Rješenju broj: 05-26-3-002-179-II/13 od 16.12.2013. godine, gdje je... "Konkurenčijsko vijeće je utvrdilo da u konkretnom slučaju ne postoji zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (2) točke a), b) c) i e) jer sporazumi između osoba povezanih kapitalom ili upravljačkim pravima ne mogu biti zabranjeni sporazumi u smislu Zakona, budući da osobe povezane kapitalom predstavljaju jednog poduzetnika na tržištu, te ukazuju i na praksi Suda pravde Europske unije koja potvrđuje ove navode, te je sve navode Podnositelja zahtjeva u pogledu postojanja zabranjenog sporazuma odbio kao neosnovane."
- Na postojanje povezanosti ukazuje i činjenica da je, prema Zakonu o komunalnim djelatnostima, čl. 3., u komunalnu potrošnju spada opskrba toplotnom energijom, dok prema čl. 5. osnovno načelo komunalnih djelatnosti predstavlja javni interes komunalne djelatnosti, te se kao takvo postupanje Vlade Županije Sarajevo u okviru svojih nadležnosti vezanih za obavljanje djelatnosti od javnog interesa ne može smatrati sudionikom na tržištu u smislu odredbi Zakona o konkurenciji, jer je obavljanje ove djelatnosti od javnog interesa povjereno KJKP Toplane Sarajevo, na što ukazuje i odluka Konkurenčijskog vijeća broj: 04-26-2-008-28-II/16 od 22. decembra 2016. u dijelu: "Na povezanost JKP Zenicatrans i Grada Zenica dodatno potvrđuje i činjenica, kako su odredbama Ugovora jasno regulirana međusobna prava i obaveze, na način da je tada Grad „povjerio“ obavljanje komunalne djelatnosti javnog prijevoza putnika

gospodarskom subjektu JKP Zenicatrans. Ovakav stav Konkurencijskog vijeća potvrđuje i slučaj: „Bodson“ u kojem je Europski sud pravde utvrdio kako pravila tržišne konkurenčije nisu bila primjenjiva iz razloga što su lokalne vlasti provodile svoju administrativnu dužnost, u ovom slučaju bilo je pitanje davanja koncesije za usluge sahranjivanja. Sud je naglasio da član 101. TFEU (Ugovora o funkcionisanju EU) nije primjenjiv na općine koje djeluju u svojstvu javne vlasti i kojima je povjereneno obavljanje javnih službi (Slučaj 30/87 Corinne Bodson v. SA Pompes funebres des regions liberees [1998] ECR 2479, para 18). Takođe, praksa Evropskog suda pravde ukazuje da sporazumi u smislu članka 4. Zakona između povezanih lica nisu zabranjeni. Tako su u slučaju C-73/95 P, Viho Europe BV v. Commission [1996] ECR I-5457, para. 51, 61 i 63";

- Kako je Vlada Županije Sarajevo nositelj izvršne vlasti u Županiji, koji u skladu sa čl. 2. Zakona o upravljanju gospodarskim društvima u nadležnosti Županije Sarajevo, Javno komunalno preduzeće Toplane Sarajevo je društvo u kojem je upravljanje preuzela Županija, temeljem Odluke u smislu navedenog članka, te se radi o međusobnoj povezanosti koja se ne može smatrati zabranjenim sporazumom u smislu konkurencijskog prava, posebno kod činjenice da se radi o ustavnoj i zakonskoj nadležnosti obavljanja djelatnosti koja za svrhu nema sudjelovanje na tržištu radi profita, već obvezu radi osiguranja toplotne opskrbe stanovništva koja je pri tome od javnog interesa i cijena iste je formirana na način da ukupna cijena toplotne energije predstavlja cijenu koštanja i u istoj nije ukalkulirana marža (razlika u cjeni), a što nije slučaj kod pobrojanih drugih pravnih osoba koja imaju udjele u ukupnoj isporučenoj toplotnoj energiji u Županiji Sarajevo, pri čemu se pozivamo na stav zauzet u odluci – Rješenju Konkurencijskog Vijeća Bosne i Hercegovine broj: 04-26-2-008-28-II/16 od 22. prosinca 2016. godine, prema kojem...:"*U tu svrhu, obavljanja svojih nadležnosti, Grad Zenica je još 1958. godine osnovao gospodarski subjekt JKP Zenicatrans u kojem je 83,7196% dionica u vlasništvu Grada Zenice, čime isti ima i upravljačka prava. Pa tako zaključivanjem predmetnog Ugovora, između ovako povezanih gospodarskih subjekata, kojima se reguliraju njihovi međusobni odnosi, ne može se cijeniti kao nedopušteno. Činjenicom da bi ocjenom nedopuštenosti ovakvog Ugovora, pravno i činjenično JKP Zenicatrans bila sprječena u obavljanju djelatnosti radi koje je i osnovana, te bi se ograničila samostalnost jedinice lokalne samouprave, u ovom slučaju Grada Zenice u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti. Nadalje, obzirom da je Grad Zenica većinski vlasnik JKP Zenicatrans, potpuno je jasno da se ovdje radi o povezanim gospodarskim subjektima, te da je JKP Zenicatrans pod kontrolom Grada Zenica. U prilog tome govori i činjenica da se JKP Zenicatrans financira, između ostalog, prodajom karata. Međutim cijena autobuske karte nije tržišno formirana, već cijenu autobuske karte utvrđuje Gradsko vijeće, u skladu sa člankom 10. stavak (1) točka e) i članka 19. Zakona o komunalnim djelatnostima, kojima je između ostalog propisano kako se „cijena komunalne usluge obrazuje prema kalkulativnim parametrima koji se osigurava prosta reprodukcija u periodu od dvije godine“, čime je jasno da prema načinu formiranja cijene autobusne karte JKP Zenicatrans nije neovisan gospodarski subjekt, koji se može samostalno i u skladu sa tržišnim zakonima ponašati, već direktno pod kontrolom tijela Grada. U prilog toj činjenici govori i to da u skladu sa istim Zakonom, članak 19. stavak (8) postoji mogućnost da cijena komunalne usluge bude i niža od ekonomске cijene korištenja, s tim da je razliku sredstava dužan nadoknaditi Grad.*"
- Iz svega navedenog da se zaključiti da Vlada Županije Sarajevo nije sudionik na tržištu, nije svojim postupanjem narušila tržišnu konkurenčiju u odnosu na druge sudionike na tržištu, pa samim tim Zaključak donesen protiv Vlade Kantona Sarajevo nije utemeljen.
- Odlučujući značaj ima činjenica da je Bosna i Hercegovina zaključila sa Europskom unijom Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, koji je ratificiran i stupio je na snagu. Navedeni sporazum, sadrži posebno dio, Glava VI *Usklađivanje zakona, provedba zakona i pravila tržišnog natjecanja*, u okviru kojeg su odredbama čl. 71 definirana temeljna načela zaštite tržišne konkurenčije. U ovim načelima, nije predviđeno da kontroli tržišne konkurenčije podliježu državne institucije i organi lokalne samouprave, osim u slučaju kada izravno sudjeluju na tržištu (kao kupci, odnosno prodavci). To je u skladu sa europskom regulativom, koja se odnosi na zaštitu tržišnog natjecanja, a koja je takve prirode da ocjenu propisa, odnosno podzakonskih akata i odluka, državnih institucija ili organa lokalne samouprave ne stavlja u nadležnost tijela formiranih u svrhu zaštite tržišnog natjecanja, niti u takvim slučajevima daje ovlaštenja tim tijelima da stavljuju izvan snage propise državnih institucija i organa lokalne samouprave i da državnim institucijama i organima lokalne samouprave izriču sankcije. Upravo na takvoj regulativi se temelje i odluke, odnosno stanovišta, Evropskog suda pravde i Europske komisije. Do sada je,

odredbama članka 43. stavak (7) Zakona o konkurenciji, bilo predviđeno da će Konkurenčijsko vijeće Bosne i Hercegovine u donošenju svojih odluka imati u vidu stanovište i praksu navedenih evropskih institucija. Međutim, stupanjem na snagu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, primjena europskih pravila o konkurenciji postaje obavezna za Bosnu i Hercegovinu, jer zaključeni sporazum ima prioritet nad domaćim propisima. S tim u vezi, ukazuje se i na odredbe čl. 71, st. (2) Sporazuma, kojima je regulirano da će svako postupanje suprotno ovome biti ocjenjivano na temelju kriterija koji proizilaze iz pravila tržišnoga natjecanja koja vrijede u Europskoj uniji, kao i instrumenata za tumačenje koje su usvojile institucije Europske unije. Prema tome, striktna primjena Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju upućuje Konkurenčijsko vijeće na odluku kojom će Zaključak u ovome postupku odbiti kao neutemeljen.

Dana 17. svibnja 2018. godine Konkurenčijsko vijeće je uputilo KJKP „Toplane-Sarajevo“ Zahtjev za dostavom podataka broj: UP-01-26-2-025-41/17, na koji je ista dostavila traženo dana 22. svibnja 2018. godine, podneskom broj: UP-01-26-2-025-42/17.

2. Prikupljanje podataka od trećih osoba

U tijeku postupka radi utvrđivanja svih relevantnih činjenica, u smislu članka 35. stavak (1) točka a) i c) Zakona, Konkurenčijsko vijeće je prikupljalo podatke i dokumentaciju i od drugih tijela /institucija koje nisu stranke u postupku.

Konkurenčijsko vijeće je, dana 14. veljače 2018. godine uputilo Zahtjeve za dostavu podataka (naplaćuje li se fiksni trošak korisnicima nakon isključivanja iz opskrbe nekom komunalnom uslugom, odnosno imaju li korisnici mogućnost trajnog otkazivanja tih usluga) gospodarskim subjektima: KJKP Sarajevagas, Muhameda ef. Pandže br. 4, 71000 Sarajevo - aktom broj: UP-01-26-2-025-16/17, JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Vilsonovo šetalište br. 15, 71000 Sarajevo - aktom broj: UP-01-26-2-025-16/17, KJKP Vodovod i kanalizacija, Jaroslava Černija 8, 71000 Sarajevo – aktom broj: UP-01-26-2-025-18/17 i privrednom subjektu Toplana AD Banja Luka, Bulevar vojvode Ž. Mišića 32, 78000 Banja Luka – aktom broj: UP-01-26-2-025-19/17.

Dana 22. veljače 2018. godine, dostavljen je podnesak JP Elektroprivreda BIH d.d. Sarajevo broj: 01-03-5198/18 (zaprimitljen pod brojem: UP-01-26-2-025-20/17) u kojem se, između ostalog, navodi da je JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo krajnjim kupcima električne energije omogućila trajno otkazivanje svojih usluga, bez obzira da li se radi o kolektivnim stambenim jedinicama ili samostojećim objektima, kao i privremeno i to na period do 5 godina, u kojem se ne vrši ispostava računa usluga JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo.

Dana 23. veljače 2018. godine, dostavljen je podnesak gospodarskog subjekta Toplana AD Banja Luka, broj: 05-3467/18 od dana 21. veljače 2018. godine (zaprimitljen pod brojem: UP-01-26-2-025-21/17) kojim se Konkurenčijsko vijeće obavještava da se gospodarski subjekt Toplana a.d. Banja Luka više ne bavi proizvodnjom i distribucijom toploplne energije, koju obavlja privredni subjekt Eko toplane d.o.o. Banja Luka.

3. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurenčijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona o konkurenciji, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta („Službeni glasnik BiH“, br. 18/06 i 34/10), Odluke o definiranju kategorija vladajućeg položaja („Službeni glasnik BiH“, br. 18/06 i 34/10), kao i odredbe Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), u smislu članka 26. Zakona o konkurenciji.

Također, Konkurenčijsko vijeće uzelo je u obzir odredbe Zakona o komunalnim djelatnostima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj: 70/06), Zakona o komunalnim djelatnostima KS („Službene novine Kantona Sarajevo“, br. 14/16, 43/16, 10/17, 19/17), Zakona o komunalnim djelatnostima SRBiH („Službene novine SRBiH“, broj: 20/90) i Zakona o zaštiti potrošača Bosne i Hercegovine („Službene glasnik BiH“, broj: 25/06 i 88/15).

Konkurenčijsko vijeće sukladno članku 43. stavak (7) Zakona je u svrhu ocjene danog slučaja može koristiti sudsку praksu Europskog suda pravde i odluke Europske komisije.

4. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta («Službeni glasnik BiH», br. 18/06 i 33/10) čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojoj gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurenциje na susjednim zemljopisnim tržištima.

Mjerodavno tržište usluga predmetnoga postupka je tržište isporuke toplotne energije od strane privrednog subjekta „Toplane – Sarajevo“.

Mjerodavno zemljopisno tržište predmetnoga postupka je područje Županije Sarajevo.

Slijedom navedenoga, mjerodavno tržište predmetnog postupka je utvrđeno kao tržište isporuke toplotne energije od strane privrednog subjekta „Toplane – Sarajevo“ na području Županije Sarajevo.

5. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica, dokaza i dokumentacije dostavljene od stranaka u postupku, pojedinačno i zajedno, te na temelju izvedenih dokaza Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

Člankom 9. stavak (1) i (2) Zakona propisano je kako gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udjel tog gospodarskog subjekta na mjerodavnom tržištu, udjele na tom tržištu koje imaju njegovi konkurenti, kao i pravne zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište. Pretpostavlja se da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na tržištu roba ili usluga ako na mjerodavnom tržištu ima udjel veći od 40%.

Člankom 10. stavak (1) propisano je da je zabranjena svaka zlouporaba vladajućeg položaja jednog ili više gospodarskih subjekata na mjerodavnom tržištu, člankom 10. stavak (2) točka b) propisano je da se zlouporaba vladajućeg položaja posebno odnosi na ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača, te člankom 10. stavak (2) točka d) propisano je da se zlouporaba vladajućeg položaja posebno odnosi na zaključivanje sporazuma kojima se uvjetuje da druga strana prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Člankom 4. stavak (1) Zakona je propisano da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogовори gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata, koji navedenim aktivnostima/aktima izravno ili neizravno sudjeluju ili utječu na tržište, a koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurenциje na tržištu. Člankom 4. stavak (1) točka b) propisano je da su zabranjeni sporazumi, koji se isključivo odnose na „ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvijanja ili ulaganja“, a točkom e) propisano je da su zabranjeno je zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma.

U konkretnom slučaju, nakon zaprimljenih brojnih predstavki građana, te provedene analize tržišta isporuke toplinske energije u Županiji Sarajevo, dana 30. studenog 2017. godine, Konkurencijsko vijeće je usvojilo Zaključak o pokretanju postupka po službenoj dužnosti broj: UP-05-26-3-030-2/17, protiv gospodarskog subjekta KJKP „Toplane Sarajevo“ radi utvrđivanja postojanja zlouporabe vladajućeg položaja, u smislu članka 10. stavak (2) točka b) i d) Zakona o konkurenциji i protiv Vlade Županije Sarajevo, radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 4. stavak (1) točke b) i e) Zakona o konkurenциji. Predmetnim Zaključkom konstatirano je postojanje osnova sumnje na počinjenje povrede iz Zakona o konkurenциji.

Provjera postojanja Zlouporabe vladajućeg položaja od strane KJKP „Toplane Sarajevo“, se odnosila na činjenicu da korisnicima koji su isključeni iz toplifikacijskog sustava, gospodarski subjekt KJKP „Toplane Sarajevo“ fakturiraju i naplaćuju iznos za priključenu snagu, tijekom 12 mjeseci u godini, koja predstavlja 40% ukupne cijene. Sporne odredbe o naplati su sadržane u Tarifnom sustavu KJKP „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije („Službene novine KS“ broj 34/16).

Provjera postojanja Zabranjenog sporazuma od strane Vlade Županije Sarajevo, odnosila se na činjenicu kako je ista donijela Odluku broj: 02-05-25151-10/16 od 15. kolovoza 2016. godine, kojom je usvojila, odnosno dala suglasnost za primjenu, na tekst Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP „Toplane – Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo Vlade Županije Sarajevo, predložen od strane Nadzornog odbora KJKP „Toplane – Sarajevo“.

Na temelju dostavljenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, kao argumentacije iznesene tijekom postupka, savjesnom i detaljnem ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, Konkurenčijsko vijeće je na ___. sjednici održanoj dana ___. lipnja 2018. godine, razmatralo navedeni predmet i donijelo odluku kojom se utvrđuje postojanje zlouporabe vladajućeg položaja od strane gospodarskog subjekta KJKP „Toplane-Sarajevo“, te odluku kojom se utvrđuje kako Vlada Županije Sarajevo nije počinila zabranjeni sporazum.

Gospodarski subjekt KJKP „Toplane-Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo, egzistira od 1977. godine, kao javno poduzeće koje se bavi isporukom toplotne energije za grijanje stambenih i poslovnih prostorija korisnika. Osnivač gospodarskog subjekta KJKP „Toplane-Sarajevo“ je Županija Sarajevo sa ukupnim udjelom u kapitalu u iznosu od 100%, a ista sukladno Zakonu od Vladi Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 8/01) i Zakonu o upravljanju gospodarskim društvima u nadležnosti Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 7/96, 10/96, 20/98 i 4/01) upravlja ili sudjeluje u upravljanju.

Nesporno je utvrđeno kako KJKP „Toplane - Sarajevo“, prema podacima dostupnim u Konkurenčijskom vijeću, ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu isporuke toplinske energije u Županiji Sarajevo, sa ukupnim udjelom od cca 95% (*prema podacima iz Analiza distribucije toplotne energije krajnjim potrošačima u Kantonu Sarajevo, Projekat EUCOMP, 19.04.2016. godine*);

Također, u spornom tekstu Tarifnog sustava, člankom 3. stavak (1) Tarifnog sustava „Ukupni troškovi proizvedene i isporučene toplotne energije, koji predstavljaju poslovne rashode uvećane za godišnje troškove nabavke stalnih sredstava davatelja usluge, se dijele na dva dijela:

- Varijabilni dio troškova grijanja – troškovi energeta,
- Fiksni dio troškova grijanja – ostali troškovi.

Odnos varijabilnog i fiksnog dijela ukupnih troškova proizvedene i isporučene toplotne energije za obračun cijene toplotne energije je 60:40 (odnos 60-varijabilni: 40-fiksnii), s tim da se fiksni troškovi plaćaju tijekom cijele godine u razdoblju 12 mjeseci, a varijabilni za vrijeme grijne sezone u razdoblju 7 mjeseci godišnje.

Odredbama Tarifnog sustava, propisano je i da korisnicima koji podnesu zahtjev, te ukoliko to tehničke mogućnosti dozvoljavaju odnosno, *ako se time ne ugrožava kvalitet toplotne energije, standard i sigurnost drugih korisnika* i ako se time negativno ne utiče na okoliš, gospodarski subjekt KJKP „Toplane - Sarajevo“ će dati saglasnost za privremeno isključenje sa sistema centralnog grijanja.

Tom prilikom, što je i utvrđeno kao sporno, nakon što KJKP „Toplane - Sarajevo“ ocijene da nema prepreka za isključenje, te odobre isključenje, korisnik će plaćati fiksni dio cijene grijanja (u ovisnosti od vrste objekta i na temelju toga određene paušalne cijene), tijekom 12 mjeseci u godini. Ovaj iznos je identičan iznosu koji bi korisnik plaćao kao fiksni trošak u slučaju da preuzima toplotnu energiju od KJKP „Toplane – Sarajevo“, s tim da bi u tom slučaju plaćao i varijabilni trošak 7 mjeseci u godini za vrijeme grijne sezone.

Konkurenčijsko vijeće u ovom slučaju nije uvažilo kao osnovane argumente koje je navodio KJKP „Toplane-Sarajevo“, da se isključenje vrši „privremeno“, te da za opravdanost naplate istih, koriste upravo i razloge koji su gore navedeni kao uvjet za mogućnost isključenja s mreže (troškove indirektnog zagrijavanja od susjednih stanova, gubitka toplote u instalaciji grijanja objekta, povećane troškove u cilju obezbjeđenja

kvalitetnog zagrijavanja prostora koji nisu isključeni, a graniče sa isključenim prostorima zbog oduzimanja toplice kroz zidove i sl).

Dakle, tijekom postupka je utvrđeno da se predmetno kršenje, zlouporaba vladajućeg položaja, očituje u činjenici kako su KJKP „Toplane-Sarajevo“, na zahtjev korisnika usluge isporučene toplinske energije, davale mogućnost isključenja korisnicima njihovih usluga, ili isključivala po drugim osnovima, te da je isključenim korisnicima naplaćivala fiksni trošak u iznosu od 40% ukupnog računa, čime je nametnula korisnicima dodatne uvjete koji nemaju veze s raskinutim ugovorom o isporuci toplinske energije.

Naime, raskidom ugovora prestaju postojati obveze za ugovorne strane, pa tako nije osnovano da se raskidom i nepostojanjem ugovora nameću dodatne obveze, kao u konkrentnom slučaju – vremenski neograničeno trajanje plaćanja usluge koja se ne koristi.

Takva situacija je dovela i do apsurda, da korisnik koji je bio isključen sa sustava KJKP „Toplane-Sarajevo“ nije plaćao fiksni iznos od 1992. do 2017. godine kada mu je KJKP „Toplane Sarajevo“ počelo izdavati račune, stupanjem na snagu novog Tarifnog sustava. Istovremeno je korisnik koristio plin kao emergent za grijanje (akt u spisu broj: 01-26-10-187-1/17 od 29. svibnja 2017. godine).

Konkurencijsko vijeće je tijekom postupka ispitalo i sve navode KJKP „Toplane-Sarajevo“, koje je isti naveo kako bi osporio činjenicu postojanja zlouporabe vladajućeg položaja. Tako, navodi KJKP „Toplane-Sarajevo“ o tome kako pri izračunu ukupne cijene koštanja usluge koju pružaju, nije ukalkulirana marža i da se prihodi obračunavaju kako bi zadovoljili prostu reprodukciju, nije ocijenjen kao relevantan. Naime, bez obzira na metodološki način izračuna ukupnih troškova, ostala je sporna činjenica kako su prihodi koji trebaju zadovoljiti troškove poslovanja raspoređeni, u konkretnom slučaju na osobe koje nemaju nikakav poslovni odnos sa tim gospodarskim subjektom.

Navodi KJKP „Toplane-Sarajevo“ kako je praksa u susjednim zemljama drugačija ili pak da ne postoji mogućnost isključenja sa daljinskog grijanja, nije relevantan za predmetni slučaj, iz razloga što upravo KJKP „Toplane-Sarajevo“ je prema odredbama Tarifnog sustava omogućila isključenje korisnika sa mreže, uz ispunjenje prethodnih uvjeta, a s tim da je po raskidu ugovora koji je predviđen, naplaćivala fiksni dio troškova tijekom cijele godine u iznosu od 40% cijene koju bi korisnik plaćao da ima zaključen ugovor o isporuci toplotne energije, u odnosu na prednje nisu relevantni.

U odnosu na činjenicu kako korisnici toplotne energije koji imaju ugrađena brojila toplotne energije također plaćaju fiksni dio cijene 40% tijekom cijele godine, a varijabilni iznos plaćaju u odnosu na potrošenu energiju, očitanu preko brojila, KJKP „Toplane-Sarajevo“ opravdava činjenicom kako bi se izdvajanjem iz sustava naplate osoba koje imaju ugrađena brojila, stvorili neravnopravni uvjeti u odnosu na korisnike koji plaćaju fiksni iznos 40% tijekom cijele godine, a varijabilni prema broju kvadrata stana koji se grije u iznosu od 60% tijekom grijne sezone u trajanju od 7 mjeseci. U tom slučaju Konkurencijsko vijeće je utvrdilo kako (obzirom na metodologiju izračuna cijene toplinske energije) za sada nisu stvoreni uvjeti da korisnici plaćaju samo iznos utrošene toplinske energije putem brojila, te je navedene razloge ocijenilo je kao opravdane i osnovane.

Vezano za dostavljenu Presudu Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 65 O P 209001 13 Rev od 30. prosinca 2014. godine, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da ista nije mjerodavna za predmetni postupak za utvrđivanje zlouporabe vladajućeg položaja, te imajući u vidu činjenicu kako je KJKP „Toplane-Sarajevo“ omogućila korisnicima isključenje, te istovremeno isključenim naplaćivala fiksne troškove, i Mišljenje o načinu obračina toplotne energije KJKP „Toplane Sarajevo“ broj: 06-VI-4585/17 od 18. prosinca 2017. godine izdano od strane Strojarskog fakulteta, Sveučilišta u Sarajevu, o opravdanosti naplate fiksnih troškova, također je utvrđeno kako nije relevantno za predmetni postupak, obzirom da se isto ne osvrće na činjenicu plaćanja fiksnih troškova, ako korisnik nema zaključen ugovor, te ne koristi usluge isporuke toplinske energije.

KJKP „Toplane-Sarajevo“ je ovakvom primjenom odredbi Tarifnog sustava o naplati fiksnih troškova isključenim korisnicima, zlouporabilo vladajući položaj, zaključivanjem sporazuma kojima se uvjetuje da druga strana prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma, čime je djelovalo i na ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača.

Dakle, ukoliko KJKP „Toplane–Sarajevo“ utvrdi kako su ispunjeni svi uvjeti prema kojima se vrši isključivanje korisnika sa mreže, u tom slučaju, danom isključenja, raskida se i poslovni odnos između KJKP „Toplane–Sarajevo“ i korisnika isporučene toplotne energije, pa je obvezno prestati sve financijske obveze korisnika prema KJKP „Toplane–Sarajevo“.

Stoga, temeljem svih prednjih navoda Konkurencijsko vijeće je utrdilo kako je KJKP „Toplane Sarajevo“ povrijedilo odredbe Zakona o konkurenciji zlouporabom vladajućeg položaja iz članka 10. stavak (2) točka b) koja se odnosi na ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača i prema točki d) koja se odnosi na zaključivanje sporazuma kojima se uvjetuje da druga strana prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma, na način da je ispostavljala račune za fiksne troškove isporuke toplotne energije korisnicima koji su isključeni sa toplifikacijskog sustava.

Također, Konkurencijsko vijeće posebno naglašava, kako je u odredbama Tarifnog sustava članak 37. (Prijelazne i završne odredbe), predviđeno da će se cijena korisnicima usluga KJKP „Toplane –Sarajevo“ na način kako je predviđeno Metodologijom obračunavati do 1. siječnja 2020. godine, a u drugoj fazi (propisano Odlukom Vlade ŽS), koja počinje najkasnije od 1. siječnja 2020. godine, obračun i fakturiranje kod svih korisnika vršiti će se na temelju izmjerene utrošene energije na obračunskom mjestu, za vrijeme trajanja grijne sezone. Imajući u vidu činjenicu kako je potrebno određeno vrijeme prilagodbe za prijelaz na ovakav način obračuna za sve korisnike, Konkurencijsko vijeće smatra da će se primjenom ovih odredbi svakako postići učinkovitiji i pravedniji način obračuna za potrošače, te doprinijeti unaprijeđenju tržišnih uvjeta.

Stoga, će Konkurencijsko vijeće pratiti realizaciju ove Odluke.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 1.i 2. izreke ovog Rješenja.

Dalje, Konkurencijsko vijeće je cijenilo i sve navode tijekom postupka koji su se odnosili na Vladu Županije Sarajevo, te sumnju da je ista počinila zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točke b) i e) Zakona o konkurenciji.

Člankom 4. stavak (1) Zakona je propisano da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogовори gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata, koji navedenim aktivnostima/aktima izravno ili neizravno sudjeluju ili utječu na tržište, a koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurenčije na tržištu. Člankom 4. stavak (1) točka b) propisano je da su zabranjeni sporazumi, koji se isključivo odnose na „ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvijatka ili ulaganja“, a točkom e) propisano je da su zabranjeno je zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma.

Zakonom o komunalnim djelatnostima („Službene novine KS“ broj: 14/16, 43/16, 10/17 i 19/17), propisano je kako u članku 50. kako će Vlada Županije Sarajevo, donijeti podzakonske akte kojima će regulirati obavljanje pojedinih komunalnih djelatnosti.

Vlada Županije Sarajevo, je temeljem prednjeg, donijela Uredbu o općim uvjetima za proizvodnju isporuku i korištenje toplotne energije („Službene novine KS“ broj 22/16), u kojoj je u članku 68. utvrdila kako „Tarifni sustav donosi Vlada Županije Sarajevo na prijedlog davatelja usluge“.

Konkurencijsko vijeće je utrdilo kako Vlada Županije Sarajevo, Odlukom o usvajanju Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP „Toplane Sarajevo“ („Službene novine KS“ broj 34/16), počinila zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točke b) i e) Zakona o konkurenciji, čime je izvršila ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvijatka ili ulaganja, kao i uvjetovala da druga strana prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma.

Naime, Vlada Županije Sarajevo svojom Odlukom, usvojila predloženi Tarifni sustav, na način da je u članku 1. Odluke propisala: „Usvaja se Tarifni sustav davatelja usluge KJKP „Toplane-Sarajevo“ d.o.o. Sarajevo sa Metodologijom obračuna isporučene toplotne energije.“, čime je izravno omogućila primjenu

Tarifnog sustava KJKP „Toplane- Sarajevo“, koji sadržava sporne odredbe o obračunu fiksnih troškova korisnicima isključenim iz toplifikacijskog sustava.

Konkurencijsko vijeće je cijenilo i sve navode Pravobraniteljstva Županije Sarajevo, koje je u postupku zastupalo Vladu Županije Sarajevo, u podnesku dostavljenom Konkurencijskom vijeću dana 29. prosinca 2017. godine zaprimljen pod brojem: UP-01-26-2-025-13/17, te ocijenilo kao neosnovane.

Naime, stupanjem na snagu Odluke o usvajanju Tarifnog sustava davatelja usluge KJKP „Toplane Sarajevo“, Vlada Županije Sarajevo je izravno djelovala na tržištu, a samim usvajanjem Tarifnog sustava, odobreni su:

- Osnovni tarifni modeli za obračun utrošene toplotne energije,
- Osnov za izračun cijene toplotne energije,
- Razvrstavanje korisnika,
- Obračun i način plaćanja utrošene toplotne energije,
- Obračun i način plaćanja fiksnih troškova za vrijeme isključenja iz toplifikacijskog sustava,
- Obračun i plaćanje naknade za održavanje i verifikaciju individualnih mjerila toplotne energije,
- Metodologija formiranja cijena i
- Matrica tarifnih modela;

Iz prednjeg je vidljivo kako je usvajanjem Tarifnog sustava izravno djelovala na tržištu, te da gore pogrojane aktivnosti koje su regulirane tarifnim sustavom predstavljaju izravno djelovanje na tržištu, stoga ista odluka predstavlja zabranjeni sporazum.

Predmeti Konkurencijskog vijeća na koje se poziva Pravobraniteljstvo Županije Sarajevo, nisu primjenjivi na konkretni slučaj, u kojem Vlada Županije Sarajevo izravno sudjeluje na tržištu, te svojom odlukom krši odredbe Zakona o konkurenciji.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4., 5. i 6. izreke ovog Rješenja.

Međutim, neovisno o naprijed navedenom Konkurencijsko vijeće skreće pozornost Vladi Županije Sarajevo, kako su odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njegovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane („Službeni glasnik BiH – međunarodni ugovori“ br. 10/08), u Glavi VI *Usklađivanje zakona, provedba zakona i pravila tržišnog natjecanja*, odredbom članka 70. Bosna i Hercegovina i sve njene institucije vlasti obvezale da će „osigurati postupno usklađivanje svojih postojećih zakona i budućeg zakonodavstva s pravnom stečevinom Zajednice“ što se prije svega, sukladno Sporazumu, odnosi na temeljne elemente pravne stečevine, s tim da će se usklađivanje postupno proširivati na sve elemente pravne stečevine Zajednice.

Što svakako znači da su sva tijela vlasti, pa tako i Vlada Županije Sarajevo u provedbi svojih zakonom dodijeljenih joj nadležnosti dužna u regulativu uključiti temeljena načela zaštite tržišne konkurenčije, što svakako znači izbjegavanje donošenja akata kojima bi se subjekti na tržištu dovodili u neravnopravan položaj.

6. Novčana kazna

U smislu članka 48. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji, novčanom kaznom u iznosu najviše do 10,0% vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda gospodarskog subjekta, iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se gospodarski subjekt, ako je zloupорabio vladajući položaj na način propisan odredbama članka 10. Zakona o konkurenciji.

U smislu članka 48. stavak (1) točka a) Zakona o konkurenciji, novčanom kaznom u iznosu najviše do 10,0% vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda gospodarskog subjekta, iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se gospodarski subjekt, ako zaključi zabranjeni sporazum na način propisan odredbama članka 4. Zakona o konkurenciji.

Konkurencijsko vijeće je prilikom izricanja visine novčane kazne uzelo u obzir namjeru te dužinu trajanja povrede Zakona o konkurenciji, kao i posljedice koje je ista imala na tržišnu konkurenčiju, u smislu članka 52. Zakona o konkurenciji.

Sukladno prednjem, KJKP „Toplane-Sarajevo“ je zlouporabio vladajući položaj, iz članka 10. stavak (2) točka b) i d) Zakona o konkurenciji, u smislu članka 48. stavak (1) točke b) Zakona o konkurenciji, izrečena je novčana kazna u iznosu 54.000 KM (slovima: pedeset i četiri tisuće konvertibilnih maraka), što predstavlja 0,0998306 % ostvarenog prihoda iz 2016. godine, koji je iznosio 54.091.595 KM.

Sukladno prednjem, Vlada Županije Sarajevo je počinila zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točka b) i e) Zakona o konkurenciji, u smislu članka 48. stavak (1) točke a) Zakona o konkurenciji, izrečena je novčana kazna u iznosu 150.000 KM (slovima: stotinu i pedeset tisuća konvertibilnih maraka), što predstavlja 0,0220324 % Proračuna Vlade Županije Sarajevo iz 2016. godine, koji je iznosio 680.813.652 KM.

Obzirom na visine izrečene novčane kazne, Konkurenčko vijeće nije imao prvenstveno za cilj kažnjavanje isključivo radi kršenja Zakona o konkurenciji, već da upozori KJKP „Toplane-Sarajevo“, kao i Vladu Županije Sarajevo, na obvezu poštovanja pravila tržišne konkurencije utvrđenih odredbama Zakona o konkurenciji.

U slučaju da se izrečena novčana kazna ne uplati u utvrđenom roku ista će se naplatiti prinudnim putem, u smislu članka 47. Zakona o konkurenciji, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka, prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu navedeno Konkurenčko vijeće je odlučilo kao u točkama 3. i 6. izreke ovog Rješenja.

7. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovog Rješenja.

Predsjednica

Adisa Begić

Dostavljeno:

- Vlada Županije Sarajevo, putem Pravobraniteljstva,
- KJKP „Toplane – Sarajevo“ i
- U spis.